

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 21.

1. November 1902.

2. Aargang.

Organisationsformen.

Af P. D. P.

Da Dansk Jernbaneforbunds Formand, Pakmester P. D. Petersen, nu synes at være færdig med sine ondsindede og aldeles umotiverede Angreb paa Lokomotivpersonalet (specielt Lokomotivførerne), vor Organisation, vort Organ og dettes Redaktør, idet Artiklerne i Jernbane-Tidende Nr. 18, 19 og 20 i sidstnævnte Numer betegnes »Sluttet«, skal vi ofre nogle Betragtninger paa Realiteten i Forfatterens Udgydelser; thi at imødegaa Artiklerne i sin Helhed, kan der ikke blive Tale om, da dette kun vilde føre os ind paa Forfatterens slibrige Baner og bringe os til at rette Smed for Bager ved ligesom P. D. P. at negligere og søge at tilintetgøre de forskellige Tjenestekategorier indenfor Etaten, hvortil vi ikke føler os kompetente, men ej heller kan anerkende Forfatteren som nogen kompetent Dommer, hvilket dennes Fremstilling af Lokomotivpersonalets Tjenestestilling paa den mest eklatante Maade bærer Vidnesbyrd om.

Naar der — lad os sige mod bedre Vidende — offentligt fremsættes en Paastand, der fra anden kompetent Side stemples som værende i Uoverensstemmelse med Fakta, har den, der fremsætter Paastanden — som en ærekær Mand —, formentlig kun to Alternativer at vælge imellem, nemlig enten at bevise sin Paastands Rigtighed eller give en Undskyldning for Fejltagelsen. Dette maa P. D. P. imidlertid have anset for at være under sin Værdighed som Formand for det store og stærke (?) Jernbaneforbund; thi i Stedet for at gøre det eneste rigtige, griber han til at overfuse Lokomotivpersonalet eller rettere Lokomotivførerne og mener vel dermed at kunne spille Lokomotivfyrbøderne over i Jernbaneforbundet. For at gøre Motivet til disse ondsindede Angreb saa lidet iøjnefaldende som muligt, indsættes de i en smuk Ramme, der for Tilfældet kaldes

»Organisationsformen«; men trods Rammens skjærmende Egenskaber træder Sagens Kærne — Misundelsen og et uudslukkeligt Had til de Bedrestillede — saa skarpt frem, at selv mange af de Mænd, som hidindtil blindt har fulgt Forfatteren under hans Førerskab, bliver betænkelige og begynder at øjne det Uføre og den planløse Dommermani, der giver Forfatterens hele Fremgangsmaade sit Særpræg og stiller dennes Mangel paa Evne til at forhandle og samle i et grelt Lys.

Naar Forfatteren i sit Overmod tør dokumentere sin mageløse Mangel paa Forstaaelse af Lokomotivpersonalets Tjenestestilling i den Grad, som det er sket i den 8 Spalter lange Artikelserie, da maa han i Sandhed føle sig overbevist om, at saavel hans egen Organisations Medlemmer som de øvrige Ansatte indenfor Etaten ere saa fuldstændig blændede af den Glorie, der udi hans egen Indbildning omstraaler ham, at de alle derved fuldstændig har tabt Tænkeevnen. Det er karakteristisk for Manden, at han, i Stedet for at holde sig til Sagens Kærne, nemlig den af ham i Jernbane-Tidende Nr. 14 rettede Beskyldning mod Lokomotivførerne for, at disse har søgt at faa Lokomotivfyrbøderne stillet til Eksamen, og Lokomotivtidendes Svar derpaa, raser i interesseløse og saa lange Spalter, at man — hvis man ikke var bedre underrettet — skulde tro, at han skrev for Liniebetaling, og at det kun kom an paa Kvantiteten, men at Kvaliteten var af underordnet Betydning. P. D. P. søger i J. T. Nr. 20 at slippe uden om Spørgsmaalet og skriver: »Forinden jeg forlader Lokomotivpersonalet, maa jeg blot gøre et Par Bemærkninger om Eksamensspørgsmaalet. Lokomotivtidende kunde øjensynlig ikke lide, at jeg havde berørt dette Spørgsmaal i en tidligere Artikel heri Bladet. L. T. mener, at jeg vil faa vanskeligt ved at bevise, at Foreningen*) har

*) Udhævet af os.

søgt at faa Eksamen for Fyrbøderne. Det er rigtigt, at dette er vanskeligt for mig at bevise, da jeg ikke her vil drage personlige Udtalelser frem, og jeg bryder mig heller ikke om, at Lokomotivtidende maaske herefter vil sige saadan noget som »uvederhæftig« om mig (noget lignende kan man maaske vente efter den Jargon, Bladet undertiden taler i).«

Enten ved Manden ikke, hvad han selv har skrevet i J. T. Nr. 14, eller han mangler Evne til at læse, hvad vi har paatalt i Lokomotivtidende; altsaa han kender ikke Grunden til sin egen Vrede. P. D. P. har skrevet, at Lokomotivførerne (og ikke, som han nu vil rette det til, »Foreningen«) har søgt Lokfrb. stillet til Eksamen; det er nemlig dette, vi har paatalt; men han har, som det vil ses ovenfor, selv en Følelse af at være mindre vederhæftig, og saa taler han om Jargon; det var sikkert mere formaalstjenligt, om P. D. P. lod feje for sin egen Dør. Hvad der imidlertid staar for os som en Gaade, er, hvad P. D. P. vil opnaa med sin Artikelserie om Organisationsformen; thi at det, som det enkelte Steder kunde synes at skinne igennem, skulde være Fordragelighed og Samarbejde, kan P. D. P. vist neppe faa sin egen Organisations Medlemmer til at tro, og langt mindre os andre, der staar udenfor; men i ethvert Fald skal meget i P. D. P.s Taktik forandres, forinden der kan blive Tale om Samarbejde, thi paa Basis af de Teorier, paa hvilke ovennævnte Artikelserie er bygget, kan det allerede samlede kun splittes, hvorimod det bliver umuligt at samle tænkende Mennesker paa det Grundlag, paa hvilket D. J. B. — efter P. D. P.s Artikelserie at dømme — nustaar.

Svar paa Andragende.

Under 9. Oktober d. A. er der fra Generaldirektoratet indløbet følgende Svar paa Andragendet om Lønnens Udbetaling paa Søn- og Helligdage.

I Anledning af Foreningens Skrivelse af 15. f. M. om, at Lønningen maa blive udbetalt til Lokomotivpersonalet den 1ste i Maaneden, selv om denne falder paa en Søn- eller Helligdag, meddeles, at den stedfindende Ordning, hvorefter Statsbanedriftens Kasse- og Regnskabskontorer holdes lukkede den 1., naar denne falder paa en Søn- eller Helligdag, i sin Tid er truffen af Ministeriet og er i Overensstemmelse med dette Forholds Ordning ved Finanshovedkassen m. fl. offentlige Kasser.

Det tilføjes, at Ministeriet for offentlige Arbejder i Anledning af et lignende Andragende under 4. Oktober f. A. har udtalt, at det ikke har fundet Anledning til at foretage nogen Forandring i nævnte Ordning.

P. G. V.:
Rimestad.

Ring.

Hr. Lokomotivfører Chr. Christensen, Formand for Hovedbestyrelsen for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening, Esbjerg.

Som det vil ses af ovenstaaende, har Generaldirektoratet ikke ment at kunne imødekomme vor Ansøgning, for derved at forhindre, at nogen af Lokomotivpersonalet sættes i Forlegenhed. Vi staar ret uforstaaende overfor dette Standpunkt, idet Medansatte under andre Afdelinger og det i Provinserne — med Undtagelse af Nyborg og Aarhus — stationerede Lokomotivpersonale erholder deres Lønning udbetalt den 1ste, uanset om denne falder paa Søn- eller Helligdage.

Da Lønningsregulativets § 26 udtrykkeligt siger, at Lønnen udbetales maanedvis forud, forekommer det os, at Administrationen med Lethed vilde kunne indføre en saadan Ordning, at denne § skete Fyldest overfor samtlige Ansatte, og at det ikke, som Forholdet nu er, skal afhænge af, ved hvilket Depot den Ansatte er stationeret, om § gælder for denne eller hin.

Organisationens Arbejde.

Lønsagen.

Ifølge Hovedbestyrelsens Beslutning henvendte D. L. og L. F. sig ved en Deputation til Ministeren for offentlige Arbejder, dels for atter at frembære vore Ønsker og dels for at fremlægge for Hs. Excellence den i Medlemsbladet offentliggjorte Statistik.

Ministeren modtog Deputationen meget venligt og lovede at tage sig af de paa- læggede Tal, dog nærrede han Frygt for, at for vidtrækkende Ændringer vilde

møde stærk Modstand i Tingene. Deputationen gik fra Ministeren med sikker Følelse af, at Lokomotivpersonalet i Hs. Excellence Trafikministeren havde en Mand med fuld Forstaaelse af dette Personales anstrængende og ansvarsfulde Kald.

Ligeledes stillede vore andre høje Foresatte, Generaldirektøren og Maskinchefen, sig velvillige overfor Deputationen, da denne i samme Øjemed henvendte sig til disse.

Det syntes ingen Steder at være Mangel paa Forstaaelse af Børettingelsen i Lokomotivpersonalets Krav, der gør sig gældende, men udelukkende Hensynet til Bevillingsmyndighederne og det for Tiden mindre gode finansielle Resultat af Statsbanedriften. Det maa derfor paa det mest indtrængende lægges Lokomotivpersonalet paa Sinde, at dette, som hidindtil, fortsætter paa det Forhandlingens Grundlag, der altid har været et Særpræg for vor Organisation.

Esbjerg i Oktober.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne:
Chr. Christensen,
Formand.

Besparelse eller ikke Besparelse.

En æret Indsender har tilstillet os følgende til Overvejelse for Administrationen:

Et stort Fremskridt til Besparelse af Papir for Lokomotivfører-Rapporter er ved 1ste Sektion paabegyndt ved Trykning af Aarhus—Randers Rapporter, der i deres nye Skikkelse (ca. to Trediedele af disses tidligere Størrelse) fremtræder i mere praktisk Form. Der er dog én Ting, der falder Enhver i Øjet, og hvorved der yderligere kunde spares, nemlig ved at udelade Rubriken Aarhus, thi denne Holdeplads er som bekendt nedlagt for Aarhus og Dagsiden; herved kunde der indvindes Plads til aabne Rubriker til at anføre Navnene paa Stationer udover Randers for Togmaskiner, der næsten daglig løber til Hobro. Nu derimod er Lokomotivførerne henvist til at overmale andre Stationsnavne med ny, hvilket ser mindre propert ud, eller man maa undlade at opsummere Minutterne; det kunde ogsaa lede til, at Lokomotivførerne tvinges til at bruge én Rapport for udgaaende Tog og en anden Rapport for hjemgaaende Tog, kun af Mangel paa tilstrækkelig Plads; thi det kan vel ikke være Mening, at Bagsiden af Rapporten kan benyttes til Fortsættelse af Tider, Vognladninger etc. etc. — paa samme Maade som Anmærkningerne?

Lokomotivpersonalets retslige Stilling.

Pligtforsømmelser.

Afholdsbladet »Danmark« for den 19. Oktober d. A. indeholder en Artikel, der begynder saaledes:

En af Afholdssagens bedste Talere, Hr. William Petersen, har fornylig holdt en Tale i Nysted, som fortjener at blive kendt i vide Kredse, hvorfor vi aftrykker den her. — Hr. Petersen er en meget slagfærdig Taler og en ærlig Mand mod den Sag, hvorfor han kæmper — —.

Efter en længere Udvikling af Emner, der ikke vedrører Sagen her, fortsætter Afholdsbladet:

— — Derfor er det vort Ønske, og vi beder i al Ærbødighed Lovgivningsmagten at støtte vor Sag, saaledes at de, der er betroet manges Liv (Jernbanen og Dampskibe) skulde være afholdende, saa de under deres anstrængende Arbejde kunde bevare deres Sindsro. Den sørgelige Gentoftelykke skyldes væsentligst — det er fuldt bevist — Alkoholen. Lokomotivføreren, der iøvrigt havde været mulkeret 17 Gange for Pligtforsømmelse, havde ikke i 4 Døgn været i sit Hjem, ikke paa Grund af Overarbejde, men af Hang til Svir.*)

* * *

De i Artiklen mod forhenværende Lokomotivfører Carl Hansen fremsatte Insinuationer skal vi ikke komme ind paa her, da dette ligger udenfor den Opgave, vi har stillet os under denne Rubrik.

Derimod kan vi ikke lade den Passus: »Lokomotivføreren, der iøvrigt havde været mulkeret 17 Gange for Pligtforsømmelse«, gaa upaataalt hen. Afholdsbladet skriver, at Hr. Petersen er en meget slagfærdig Taler og en ærlig Mand mod den Sag, hvorfor han kæmper. Da vi ikke har den ringeste Grund til at drage dette i Tvivl, maa Bladets Ord staa til Troende; men saa meget større Vægt faar Mandens Ord selvfølgelig ogsaa; ikke alene overfor de tilfældige Tilhørere af Foredraget og Afholdsbladets Læsere, men ogsaa ude i alle Samfundslag, i de Dele af Befolkningen, der staar Afholdssagen mere eller mindre nær, vil disse bevingede Ord sætte sig fast, og der vil blive anstillet Betragtninger over, hvorledes dette at have været mulkeret 17 Gange for Pligtforsømmelse

*) Udhævet af os.

kan forenes med en Lokomotivførers ansvarsfulde Kald. Da Pligtforsømmelse staar for ethvert Menneske, der forstaar Betydningen af at leve i velordnede Samfund, som noget forkasteligt, der fortjener den strengeste Straf, vil Offentlighedsførelsen af saadanne Tjenesteforseelser, for hvilke Lokomotivpersonalet i en ganske særlig Grad er udsat, kunde blive Aarsag til, at dette Personale — til hvilket Befolkningen i Almindelighed og det rejsende Publikum i Særdeleshed maa have den fulde Tillid — negligeres og mistænkeliggøres i Befolkningens Bevidsthed. For at undgaa Misforstaaelse skal det pointeres, at det ikke er de i Afholdsbladet citerede Pligtforsømmelser, der specielt drages frem, men Betragtningerne gælder Tjenesteforseelser i Almindelighed, som disse forefalder, dømmes, journaliseres og mulkteres indenfor Etaten. Forholdet kan jo for Lokomotivpersonalet til Tider stille sig saaledes under Udførelsen af den beordrede Tjeneste, at hvis der handles efter de foreliggende Instruksler, viser det sig, at disse ikke var anvendelige paa de for Haanden værende Forhold, men at Lokomotivpersonalet burde have benyttet den givne Tilladelse til at handle efter Konduite. Resultatet bliver, at man for udvist Malkonduite erhoder en journaliseret Irettesættelse eller do. Mulkt. Naar Lokomotivpersonalet næste Gang — belært af Erfaringen — under irregulære Forhold mener at handle rigtigt netop ved at handle efter Konduite, men i Uoverensstemmelse med givne Instruksler, og det ogsaa gaar galt, bliver Resultatet det samme, fordi der er handlet i Modstrid med givne Instruksler. Det er let bagefter, hvor der kan gives Timer til at overveje i, at sige til sig selv: dette eller hint vilde have været mest formaalstjenligt at anvende; men at drage den samme Slutning og altid træffe det rette Valg af Midlerne, hvor der kun, som det oftest er Tilfældet for Lokomotivpersonalet, er Sekunder at handle i, turde ofte kunne gælde for en Undskyldning; i ethvert Fald burde saadant kunne regnes for saadanne formildende Omstændigheder, at man fritoges for at komme til at figurere i Landets Blade som en saa og saa mange Gange for Pligtforsømmelse straffet Lokomotivmand. At der skal være Diciplin, og at Tjenesteforseelser bør paatales, skal vi villig indrømme, men naar en Forseelse en Gang er paadømt og Straffen er modtaget, burde Sagen efter vor Formening ogsaa dermed være afgjort; thi hvis de en Gang lidt Straffe atter skal drages frem som anklagende Momenter, om det times den samme Lokomotivmand, at han bliver Aarsag til et Uheld eller en eller anden

Ulykke, da bliver Straffen ikke det, den burde være, nemlig et Middel til at forbedre, men derimod kun et Hjælpeled til at skærpe Straffen for den eventuelle Forseelse, den Paagældende staar anklaget for.

Er det Dumhed eller Frækhed?

Ovenstaaende Spørgsmaal gav vi os selv, da vi gennem Dansk Jernbaneblad Nr. 292 blev gjort bekendt med Ordlyden af et til Administrationen og til Regering og Rigsdag fra Togførerforeningen og Pakmesterforeningen i Forening indsendt Andragende. Vi hidsætter et Par Brudstykker (at optrykke hele Andragendet vil fylde for meget, da det vilde spænde over 4 a 5 Spalter), for at d'Hrr. Medlemmer selv kan dømme.

— Togførerens Tjeneste er meget anstrengende, farefuld og forbunden med stort Ansvar. Han færdes ude i Regn og Solskin, Vinter og Sommer, i ondt og i godt Vejr, ved Dag og ved Nat. Han er ansvarlig for de Rejsendes Sikkerhed og Bekvemmelighed, **for Togets Sikkerhed, rettidige Fremførelse***). —

— Som det bedste Bevis paa det Ansvar, der er forbundet med Togfører-Stillingen, kan vi endnu anføre, at der altid blandt Pakmestrene findes flere, som ikke ønsker at blive Togførere, fordi de frygter for det Ansvar, som er forbundet med denne Stilling, hvorimod man vanskelig vil finde en Fyrbøder, Assistent eller Fuldmægtig, som siger nej til at blive henholdsvis Lokomotivfører, Stationsforstander eller Kontorchef, naar han ikke har noget bedre i Udsigt.

Man fristes til at spørge: Skulde det virkelig være Frygt for Togførerens Ansvar, der foranlediger nogle Pakmestre til ikke at ville forfremmes, er det ikke snarere Frygten for at blive Dumpekandidat?

Afdelings - Generalforsamling.

Fredericia Afdeling afholdt ordinær Generalforsamling Mandag den 20. Oktober med følgende Dagsorden:

Punkt 1. Skal Fredericia Afdeling støtte det af Aarhus Afdeling fremsatte Forslag om Udmeldelse af det nordiske Lokomotivmands Forbund.

Punkt 2. Forslag om Afholdelse af en Festiviteten indenfor Afdelingen.

*) Udhævet af os.

Punkt 3. Oprettelse af en Kransekasse indenfor Afdelingen.

Punkt 4. Fri Diskussion.

ad Punkt 1. Det vedtoges enstemmigt at støtte Forslaget om Udmeldelse af Forbundet.

ad Punkt 2. Det vedtoges at afholde en Aftenunderholdning med paafølgende Dans inden den 5. December. Det paa-lagdes Formanden og Lokomotivfyrbøder Sørensen at træffe de fornødne Forberedelser og fremsætte Forslag, og, efter at disse er godkendte af Afdelingens Bestyrelse, udsende Indbydelse.

ad Punkt 3. Det vedtoges at oprette en Kransekasse for Lokomotivpersonalet indenfor de Fredericia Afdeling omfattende Depoter, for senere, om saadant viser sig ønskeligt, at udvide denne til hele Sektionen, eventuelt til hele Jylland. For Kassen skal føres eget Regnskab, ligesom der for denne vælges en særlig Bestyrelse. Regler for Kassens Virkemaade vil blive udarbejdede og vedlagt Indbydelse til Medlems-tegning først i November Maaned.

ad Punkt 4. Efter en Diskussion om forskellige Tjenesteforhold sluttede Generalforsamlingen, da der ikke yderligere var indbragt Forslag til Behandling.

Vamdrup, den 21. Oktober 1902.

T. H. Jensen,
Sekretær.

* * *

Nyborg Afdeling afholdt den 23de Oktober 1902 sin ordinære kvartaarlige Generalforsamling med følgende Dagsorden:

Punkt 1. Oplæsning af Protokollen fra forrige Generalforsamling.

Punkt 2. Fremlæggelse af revideret Regnskab for Juli Kvartal.

Punkt 3. Beretning om Afdelingens Virksomhed i Juli Kvartal.

Punkt 4. Valg af Afdelings-Bestyrelse.

Punkt 5. Eventuelt.

ad Punkt 1. Protokollen godkendtes.

ad Punkt 2. Regnskabet viste en Kassebeholdning af 60 Kr. 86 Øre, som er indsat i Sparekassen for Nyborg og Omegn. Regnskabet godkendtes.

ad Punkt 3. Formanden meddelte, at han havde henvendt sig til nordfynske Baners Lokomotivpersonale om Indmeldelse i D. L. og L. F., efter at de er ansatte henholdsvis som Lokf. og Lokfrb., men havde ikke faaet noget Svar.

Endvidere havde Formanden til Maskininspektøren for III Maskinsektion rettet følgende Forespørgsel:

Efter Anmodning af Afdelingens Medlemmer, tillader Undertegnede sig ærbødigt at forespørge Hr. Maskininspektøren, om det i Nyborg bosid-

dende Lokomotivpersonale kan faa Familie-Fripas til Rejse paa de sydfynske Jernbaner?

Denne vor ærbødige Forespørgsel er begrundet paa, at det i Nyborg bosiddende Stations- og Togpersonale samt Post- og Toldpersonale faar et begrænset Antal Familie-Fripas, som udstedes af Nyborg Station.

I Tilfælde af, at der ikke kan udstedes saadanne Fripas for Lokomotivpersonalet, tillader vi os at forespørge, om vi turde forvente, at Hr. Maskininspektøren vil anbefale et Andragende om, at der maatte blive tilstaaet Lokomotivpersonalet et begrænset Antal Familie-Fripas i Lighed med, hvad det i Nyborg bosiddende Stations- og Togpersonale samt Post- og Toldpersonale nu har.

P. Afd. V.:
O. Bøckel.

Men herpaa havde Formanden endnu ikke modtaget Svar. Formanden og Repræsentanten for Nyborg blev opfordrede til at gentage Anmodningen mundtlig, for at høre, hvad Maskininspektøren vil svare.

ad Punkt 4. Generalforsamlingen udtalte sin Anerkendelse af Bestyrelsens Arbejde og udtalte tillige Ønsket om, at Bestyrelsen vilde modtage Genvalg.

Formanden udtalte en Tak til Generalforsamlingen for den Tillid, der blev udvist Bestyrelsen, og vilde efter Generalforsamlingens Ønske og Opfordring gerne modtage Genvalg, da det ikke var af Mangel paa Interesse for Foreningen og dens Anligender, at han havde bestemt sig for ikke at modtage Genvalg. Han anbefalede den øvrige Bestyrelse at modtage Genvalg.

Derefter blev Bestyrelsen genvalgt, med Undtagelse af Repræsentanten for Svendborg Depot, Lokf. S. Hansen, i hvis Sted blev valgt Lokf. Zelmer, Svendborg.

Til Revisorer valgtes Lokf. N. K. Koksang og Lokfrb. Larsen, begge i Nyborg.

ad Punkt 5. I. B. Nielsen anbefalede Medlemmerne ikke at slutte sig til den Tanke, der var kommen til Udbrud flere Steder i Jylland, om, at D. L. og L. F. udmelder sig af Nordisk Lokomotivmands-Forbund. Efter en Del Diskussion vedtoges at udsætte Spørgsmaalets Behandling til en senere Generalforsamling.

Et Medlem omtalte, at Stationerne havde faaet en Skrivelse, ifølge hvilken de maatte medgive Togene indtil 4 Vognladninger over Maskinens normerede Trækkeevne i gunstigt Vejr og paa en begrænset Afstand. Han ønskede at vide, om Lokomotivførerne var forpligtiget til at medtage udover det normerede Antal Vognladninger, naar der

ikke fra Maskinafdelingen forelaa nogen Ordre med Hensyn til ovenstaaende Skrivelse.

Forsamlingen var stemt for at afvente Begivenhedernes Gang desangaaende, da man af Erfaring véd, at Lokomotivpersonalet som Regel langt senere end Stationerne erhoder udkomne Ordre og Bestemmelser.

Til Slut vedtoges, at Afdelingen afholder en selskabelig Sammenkomst, og at Afdelingskassen afholder Udgifterne til en Oplæser eller Foredragsholder.

F. Knudsen,
Sekretær.

* * *

Paa den under Punkt 3 nævnte Forespørgsel med Hensyn til Fripas, er efter Generalforsamlingens Slutning modtaget følgende Svar:

I Anledning af Deres Andragende om Familie-Fripas paa de sydfynske Baner for det i Nyborg bosiddende Lokomotivpersonale, skal jeg herved ikke undlade at meddele, at jeg ifølge gældende Bestemmelser savner Hjemmel til Udstedelse af saadanne Fripas.

Et eventuelt Andragende til Drifts-Direktøren for sydfynske Baner kan ikke blive anbefalet, da Statsbanernes Personale i Almindelighed ikke erhoder Familie-Fripas paa de private Baner, men saadant kun sker for enkelte, nærmere bestemte Personer, der paa en eller anden Maade staar i direkte tjenstlig Berøring med en Bane, medens private Baners Personale er ganske udelukkede fra Fribefordring af deres Familier paa Statsbanerne.

Waagensen.

Hr. Lokomotivfører O. Bøckel,
Afdelingsformand for D. L. og L. F.,
Nyborg.

Meddelelse til Afdelings-Bestyrelserne.

Da Indførelsen af Mærkesystemet, som vedtaget, skal paabegyndes den 1. Januar 1903, anmodes de ærede Afdelingsbestyrelser om snarest muligt og senest inden den 15. November at tilstille Sekretæren, Lokf. L. Mauritzen, Fredericia, Meddelelse om, hvor mange Medlemsbøger den dem underlagte Afdeling har Brug for. Disse vil da omgaaende blive tilstillet Afdelingerne senest i Slutningen af November Maaned. Ved Tilgang af ny Medlemmer kan Bøger fremtidig erholdes ved Henvendelse til Sekretæren. Til Rekvisition af Mærker erhoder hver Afdeling en Rekvisitionsbog, hvis Blade er paatrykt Afdelingens Numer. Mærkerne rekvireres hos Hovedkassereren, Lokf. O. Larsen, Forhaabningsholms-Alle Nr. 15 a, 1. S. tv.

Ærede Hr. Redaktør!

De bedes godhedsfuldt at optage nedenstaaende i Lokomotivtidende.

Efter at de nye Love for Lokomotivpersonaleets private Hjælpeforening er traadt i Kraft, tillader undertegnede Medlemmer af Bestyrelsen sig at opfordre de ærede Medansatte, der ikke er Medlemmer, til at indmelde sig i Foreningen, hvis Formaals er i Tilfælde af Dødsfald blandt dens Medlemmer at udbetale den Afdødes Efterladte en efter Medlemsantallet fastsat Pengehjælp = 2 Kr. pr. Medlem.

Efter de Lønninger, der hidtil har været de gældende blandt de Ansatte, der kan blive Medlemmer af Foreningen, er det givet, at en Pengehjælp ved Forsørgerens Død i de fleste Tilfælde vil være meget kærkommen.

Medlem af Foreningen kan enhver blive, som er ansat ved de danske Statsbaners Lokomotivpersonale, samt Maskinister paa Statsbanernes Dampfærger.

Ved ethvert større Depot findes Kredsformænd, der paa Forlangende udlæver Love og giver enhver som helst Oplysning om Foreningens Virkemaade, ligesom Forespørgsler til undertegnede Bestyrelsesmedlemmer beredvillig besvares Omgaaende.

Foreningen tæller for Øjeblikket i Afdeling A. 386 og i Afdeling B. 208 Medlemmer.

Aarhus og København i November 1902.
Ærbødigst

C. Andersen, Lokf. 103, Formand, Aarhus.	J. Nissen, Lokfrb. 99, Næstformand, Aarhus.
---	--

O. Larsen,
Lokf., København;
Forretningsfører for Sjælland og Falster.

Personalia.

Lokomotivfører I T. P. Sørensen i Struer er afgaaet ved Døden.

Finanslovforslagets Paragraf 6.

Antallet af Lokomotivfyrbødere forelaas reduceret med 32, idet man for Aaret 1902—1903 paa Grund af Stagnation i Trafikken har holdt et tilsvarende Antal Pladser vakant. Lokfrb. Antal vedbliver saaledes at være 502.

Danske Jernbanefunktionærers Livsforsikrings- samt Laane- og Understøttelsesforening afholder sin aarlige Generalforsamling Fredag den 21. Nov. d. A. Kl. 8,30 Eftm. paa »Nyt Landmandshotel«, Halmtorvet, København.
Bestyrelsen.

Bytning.

Ærede Kolleger! En Fyrbøder, 2. Klasse, ønsker at bytte med en Kollega i Aarhus eller Esbjerg, grundet paa Familieforhold. Billet mrkt. »888« bedes tilsendt dette Blads Kontor